

Andliga texter

370

Jag vet att min
förlossare lever.

(Job 19:25)

372-1

Inte ens i den
mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig.

(Psalt. 23:4)

373

Jag överlämnar mig
i dina händer.
Du befriar mig, Herre,
du sanne Gud.

(Psalt. 31:6)

375

Sänd ett ljus och
din sanning,
må de leda mig,
må de föra mig
till ditt heliga berg
och till dina boningar.

(Psalt. 43:3)

377

Men evigt varar Herrens nåd
mot dem som fruktar honom.

(Psalt. 103:17)

379

Du omsluter mig på
alla sidor
och håller mig i din hand.

(Psalt. 139:5)

371

Herren är min herde,
mig skall intet fattas,
han låter mig vila
på gröna ängar,
han för mig till vatten
där jag finner ro.

(Psalt. 23:1-2)

372-2

Om jag än vandrar i
dödsskuggans dal,
fruktar jag intet ont,
ty du är med mig.

(Psalt. 23:4)

374

Såsom hjorten längtar
till vattenbäckar,
så längtar min själ efter dig, o Gud.

(Psalt. 42:2)

376

Din nåd är bättre än liv.

(Psalt. 63:4)

378

Jag skall få vandra inför Herren i de levandes land.

(Psalt. 116:9)

380

Frukta inte, ty jag har befriat dig,
jag har kallat dig vid mitt namn,
du är min.

(Jes. 43:1)

Andliga texter

381

Herren är god mot dem som
väntar på honom,
mot den själ som söker honom.

(Klagovisorna 3:25)

383

Låt barnen komma
hit till mig
och hindra dem inte:
Guds rike tillhör sådana som de.

(Mark. 10:14)

385

Gud är inte en Gud för döda,
utan förlevande,
ty för honom är alla levande.

(Luk. 20:38)

387

Jesus sade:
Jag är uppståndelsen och livet
Den som tror på mig skall leva
om han än dör.

(Joh. 11:25)

389

Vänligt över jorden glänser strålen av
ett himmelskt hopp
Stilla inom tidens gränser evighetens
sol går opp,
ack, så stilla att mitt öga
hennes sken fördraga må
och Guds dolda råd förstå.

(Sv.ps. 34:1)

382

Ske din vilja,
såsom i himmelen,
så ock på jorden.

(Matt. 6:10)

384

Herre, nu låter du din
tjänare gå hem i frid.

(Luk. 2:29)

386

Så älskade Gud världen
att han gav den sin ende son
för att de som tror på honom
inte skall gå under
utan ha evigt liv.

(Joh. 3:16)

388

Det som blir sått
förgängligt uppstår oförgängligt
Det som blir sått föraktat
uppstår i härlighet
Det som blir sått svagt
uppstår fullt av kraft.

(1 Kor. 15:42-43)

390

Du som gick före oss
längst in i ångesten
hjälp oss att finna dig,
herre, i mörkret.

(Sv.ps. 74:1)

Andliga texter

391

Gud som haver
barnen kär,
se till mig som
liten är
Vart jag mig i
världen vänder
står min lycka i
Guds händer
Lyckan kommer,
lyckan går,
du förbliver,
fader vår.

(Sv.ps. 195:6)

393

Allt kött är hö.
Allt flyktar här, och snart förvissna gräsen
Hos dig allena, Herre, är
ett oförgångligt väsen
Min ande giv det nya liv,
som aldrig skall förblomma,
fast äng och fält stå tomma.

(Sv.ps. 201:4)

395

Vad han tar och
vad han giver,
samme Fader
han dock bliver,
och hans mål är
blott det ena:
barnets sanna väl allena.

(Sv.ps. 248:5)

397

Det finns djup i Herrens godhet,
och dess gränser ingen ser
Det finns värme i hans domslut,
mer än någon frihet ger
Det finns underbar förlossning
i det blod som göts en gång
Det finns glädje bortom graven
och en framtid full av sång.

(Sv.ps. 285:1)

392

Ack, är det redan
här så skönt på denna jord,
så härligt grönt,
hur skall det då ej bliva
i himmelen,
där Gud berett
vad ingen här i
världen sett
och ord ej kan
beskriva.

(Sv.ps. 200:5)

394

Uti din nåd,
Hur underlig är du i
och intill evig tid
jag lämnar mig och
vad jag har tag,
Herre, allt i ditt försvar.

(Sv.ps. 240:1)

396

Hur underlig är du i
allt vad du gör,
vem kan dina vägar förstå?
Men ett är dock säkert:
den väg du mig för
för mig är den bästa ändå.

(Sv.ps. 268:1)

398

Ack, när så mycket skönt i varje åder
av skapelsen och livet
sig förråder,
hur skön då måste själva källan vara,
den evigt klara.

(Sv.ps. 305:5)

Andliga texter

399

När jag lever har jag dig,
dör jag är du kvar hos mig
Om jag lever eller dör,
dig, o Herre, jag tillhör.

(Sv.ps. 308:1)

401

O Gud, du mig ej
överger när jag i mörkret sänkes ner
Då möter jag ditt under
Som fröet vilar djupt
i jord jag vilar i det skaparord
där sekler är sekunder.

(Sv.ps. 310:1)

403

O Gud, du som de världar ser
varom vi ännu inget vet
Vi skall ej säga: de gått bort
de döda som till dig har gått
De lämnat världen bakom sig
Vi vet de lever inför dig.

(Sv.ps. 486:1)

405

Någon skall ropa det
namn jag fick i dopet
Någon skall viska det
och rösten är min väns
Och jag skall väckas av
viskningen och ropet,
buren i trofasthet och
kärlek utan gräns.

(Sv.ps. 625:2)

400

Nu vilar ett hjärta,
i ljuset och friden
de frågor som tystnat
har fått sina svar,
och nödens och ångestens tid är förliden för själen,
som lyser i Herrens förvar.

(Sv.ps. 309:1)

402

Tänk, när en gång vart
varför blir besvarat,
var gåta löst, som här
jag grubblat på,
när allting blir av Herren
själv förklarat,
tänk, när jag Herrens väg
skall fullt förstå.

(Sv.ps. 320:2)

404

Och herdens röst jag känner,
som ropar mig vid namn,
där väntar mina vänner,
där öppnar Gud sin famn
I Hoppet gläds jag redan:
snart finns ej döden mer,
en liten tid och sedan
varann vi återser.

(Sv.ps. 616:2)

406

Livets Gud,
kärlekens Herre,
tänd för vännen ditt eviga ljus
Kom i vår ensamhet,
kom i vårt mörker
Låt oss känna att du
är där.

(Sv.ps. 626:2)

Andliga texter

407

Tröstens Gud
Fader för alla,
vännen lämnar vi nu
i din hand
Följ oss i vardagen,
hjälp oss att möta nya dagar i tro på dig.
(*Sv.ps. 626:3*)

409

Det finns ett hem långt
bortom sorgens hemland
Vad här vi tror skall
där bli uppenbart,
och den som här stått
ut i mörka dagar
skall lyftas upp i
ljus som strålar klart.
(*Sv.ps. 638:1*)

408

Nu är livet gömt
hos Gud
Åt honom vi lämnar
allt
Hoppet är tänt i
tyngsta sorg
Ingen är glömd
av Gud.
(*Sv.ps. 627:1*)

410

O Gud, du mig ej överger
när jag i mörkret sänkes ner.
Då möter jag ditt under.
Som fröet vilar djupt i jord
jag vilar i det skaparord
där sekler är sekunder.

Vid tomhetens och intets gräns
en röst mig når, den är en väns;
du kommit hem, den säger.
Och sårens läks och sången föds,
vad djupast i mitt liv jag sökt
och längtat till jag äger.

Sv.Ps. 310:1–2, A. Frostenson 1962, 1982

Andliga texter

411

Jag skall gråtande
kasta mig ner
på en kust som jag
aldrig har sett.
Jag vet ej var jag är,
men jag vet
att en boning åt mig
är beredd
vid ett hav, i en stad
som fanns till,
som fanns till innan
städerna fanns,
i ett land som är nytt
och är före all tid
och där natten har
dagarnas glans.

Sv.Ps. 311:1, A. Frostenson 1970, 1980

412

Gud, för dig är allting klart,
allt det dolda uppenbart.
Mörkret är ej mörkt för dig
och i dunklet ser
du mig.

Läk mitt öga, att jag ser
hur du är i det som sker.
Där jag bäst behöver dig
är du allra närmast
mig.

Och om jag ej mer förmår
gå i tro den väg du går,
led mig vid din fasta hand
steg för steg mot
livets land.

När min tanke, tvivelstrött,
obetvingligt motstånd
mött och ej mera
mäktar strid —
inneslut den i din frid.

All din nåd är öppen
famn och ditt namn en
ljuvlig hamn.
Vad du vill är helighet,
men du är barmhärtighet.

Sv.Ps. 217, E. Malmeström 1965